

ÎNCHEIERE

23 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor împotriva deciziei din 17 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Getarcon-Grup” împotriva Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor privind constatarea încălcării dreptului reclamantului la petiționare, prin nerespectarea de către pârît a termenului legal de soluționare a cererii prelabile și interpelării din 14.10.2014, obligarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor de a examina în fond și a da răspuns la cererea prelabilă,

c o n s t a t ă :

La 14 ianuarie 2015 SRL „Getarcon Grup” a depus în instanța de judecată cerere împotriva Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor privind obligarea eliberării răspunsului.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la cererea prelabilă și la interpelarea expediate în adresa Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor și recepționate la 24.10.2014, reclamantul nu a primit nici un răspuns.

Consideră că prin neexaminarea cererii prelabile, reclamantului i s-a încălcat dreptul la petiționare, fapt stabilit prin art. 52 al Constituției.

Solicită constatarea încălcării dreptului reclamantului la petiționare, prin nerespectarea de către pârît a termenului legal de soluționare a cererii prelabile și a interpelării din 14.10.2014, cu obligarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor de a examina cererea prelabilă și interpelarea înaintată în termen de o lună din data definitivării hotărârii și de a încasa din contul pârîtilui cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea din 07.04.2015 a judecătoriei Buiucani mun. Chișinău s-a admis acțiunea înaintată de SRL „Getarcon Grup” și s-a obligat Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor să examineze și să dea răspuns la cererea prelabilă și la

interpelarea din 14.10.2014, depusă de SRL „Getarcon Grup”, în termen de 30 zile din momentul definitivării hotărârii în cauză.

Prin decizia din 17 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor și s-a menținut hotărârea instanței de fond.

La data de 02 februarie 2016 Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea hotărârilor instanțelor judecătorești cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că decizia instanței de apel este ilegală, neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, deoarece instanța eronat a interpretat normele de drept material și de drept procedural.

Susține că, atât prin interpelare, cât și prin cererea prealabilă, intimatul își exprimă dezacordul față de procesele-verbale cu privire la constatarea contravenției pentru depășirea sarcinii pe osie și conținutul proceselor-verbale cu privire la controlul sarcinii pe osie.

Menționează că, la 27.10.2014 prin scrisoarea nr. 02/2-2018 recurentul a expediat petițiile adresate acestuia, după competență, pentru examinare Agenției Naționale Transport Auto. Ca urmare a examinării acestor petiții, Agenția a expediat la data de 13.11.2014 în adresa intimatului scrisoarea nr. 02/1-1-9573, iar o copie a răspunsului a fost expediată și în adresa recurentului, fapt confirmat prin mențiunile din Registrul Agenției Naționale Transport Auto. Însă, pentru a elucida oricăror dubii privind neexaminarea petițiilor, recurentul repetat la data de 13.01.2016 a expediat în adresa SRL „Getarcon Grup” scrisoarea nr. 07-03/12, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la dosar.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Materialele pricinii atestă că instanța de apel a expediat decizia contestată părților la data de 14 decembrie 2015, iar date despre recepționarea acesteia lipsesc, ceea ce denotă că recursul declarat de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor la data de 02 februarie 2015, conform ștampilei aplicate pe plicul poștal, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul constată că argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor împotriva deciziei din 17 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecători

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală